

РЕШЕНИЕ

№ 2958

гр. София, 07.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 08.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6033** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на Потребителна кооперация „Сотира“ със седалище [населено място] чрез адв. Д. срещу решение № Ж-156 от 19.04.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответната страна -КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з. и писмени бележки моли, тя да не се уважава. Претендира разноски. Заинтересованата страна- „ВиК“ Варна, редовно призована, не се представлява.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд - София - град, III отделение, 62-ри състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в

тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж-156 от 19.04.2022 г. на КЕВР на основание чл. 13 ал.8 от Закона за енергетиката вр. чл. 27 ал.2 т. 5 от АПК е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № В-12-00-427/27.10.2021г, подадена от Потребителна кооперация „Сотира“ срещу „ВиК -Варна“ ООД поради отпаднал правен интерес.

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № В-12-00-427/27.10.2021г, подадена от Потребителна кооперация „Сотира“ срещу „ВиК -Варна“ ООД, в която е посочено, че се сигнализира относно дължимостта на начислена от „ВиК Варна“ ООД сума по фактура № [ЕГН]/13.05.2020г. Сочи се че Потребителна кооперация „Сотира“ е собственик на водоснабдително съоръжение – водопроводно отклонение, охранявано над 150 абоната . През периода 20.02.2020г.-16.04.2020г. на кооперацията е начислено служебно водоползване на 1000 куб.м. вода, за което се издава фактура № [ЕГН]/16.04.2020г., а за периода 16.04.2020г.-28.04.2020г. – също служебно 10 042 куб.м. вода, за което се издава фактура № [ЕГН]/13.05.2020г. Твърди се обективна невъзможност да се потреби количеството вода по последната фактура, както и че не са спазени правилата при подмяна на водомера да присъства представител на кооперацията. Иска се сторниране на фактура № [ЕГН]/13.05.2020г. и правилно начисляване на задължението на кооперацията за посочения период от 16.04.2020г.-28.04.2020г.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изискала становище „ВиК Варна“ ООД. От страна на дружеството е депозирано становище, обективизирано в писмо с изх. №Ж-278/03.11.2021г., като е посочило, че няма основания за преразглеждане на начисленото количество вода по спорната фактура. В същото се сочи, че начисленото количество вода е за 11 месеца, водомерът е монтиран с показание 0, а на 28.04.2020г. е демонтиран с показание 14 522 куб.м., за което е съставен констативен протокол. На водомера е извършена метрологична експертиза и е констатирано, че съответства на НСИКПМК. За периода 09.05.2019г. до 28.04.2020г. не е осигуряван достъп от жалбоподателя до водомера и отчитането е ставало на база самоотчети.

КЕВР е констатирала, че при издаване на фактурата не е спазено правилото на чл. 31 ал.3 от Общите правила за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от „ВиК Варна“ ООД, което обстоятелство е признато от дружеството и същото представя кредитни известия към фактури с №№[ЕГН]/12.01.2022г, 1151155800539/12.01.2022г., [ЕГН]/12.01.2022г. и [ЕГН]/12.01.2022г., както и справка към фактура № [ЕГН]/20.01.2022г.

Приложена е и спорната фактура /л.27/ за начислено количество потребена вода от 16.04.2020г. до 28.04.2020г. в размер на 10 042 куб.м. на стойност 21 955,82лв. Представен е констативен протокол от 18.04.2020г. /л.35/за подмяна на общ водомер с

цел профилактика на наличния такъв, който не намирал в шахта, направен от материал цинк и работещ. Представен е протокол от 28.04.2020г./л.36/ за извършена проверка на главен водомер на КООП „Сотира“ , демонтиран водомер с показания 14522куб.м. протоколът е подписан от двама инспектори и от свидетел, също служител на ВиК Варна. Представен е протокол от метрологична експертиза на демонтирания водомер, от който е видно, че е добро техническо състояние.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Дирекция „Водоснабдяване и канализационни услуги“ на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № В-ДК-13 от 13.04.2022 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 29 от 11.02.2021 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил с решение № Ж-156/19. 04. 2022г, че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че „ВиК Варна“ ООД, е съобщило действията си със закона, поради което и административното производство по преписката е прекратено.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е връчено на 03. 05. 2022г, а жалбата е депозирана на 17.05.2022г./стр11 по пощата /, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е основателна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-156 от 19.04.2022 г. е постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона, но по същество в нарушение на закона.

В рамките на производството допусната и приета ССЕ, съгласно която средномесечния разход на вода на ПК „Сотира“ в периода 01.01.2011-14.11.2023г. е 707 куб.м. като се изключи спорното количество от 10 042 куб.м. и 772 куб.м. ако се включи това спорно количество. С издадената нова фактура № [ЕГН]/20.01.2022г. с ДО 26 110,06лв. и ДДС 5 222,01лв. , обща стойност 31 332,07лв. е префактурирано водно количество от 14 522 куб.м. за периода 09.05.2019-28.04.2020г. Начислени са лихви в размер на 7 713,04лв.,като общото задължение възлиза на 39 045,08лв. за включените в тази фактура периоди преди това дружеството е издала на кооперацията фактури за водно потребление общо 14 500 куб.м. на стойност 31 648, 12лв., от които ПК „Сотира“ е заплатило общо 9 682,74лв. „ВиК Варна“ ООД е приспаднало платената сума и е отразило частично плащане в брой в размер на 6 600лв. отразено е погасяване по фактура № [ЕГН]/20.01.2022г в общ размер на 16 283,01лв, и е посочен

остатък за плащане в размер на 22 762,07лв.

Изготвена е и СТЕ съгласно която водомера е монтиран в шахта, върху която има поставен масивен блок от камък. Шахтата е пълна с мътна вода и видимостта е лоша, вижда се водомера, спирателните кранове и plombата. В шахтата има неизползваема тръба, затапена, монтирана преди водомера и не може да влияе на показанията му. Статутът на земята, в която се намира шахтата е държавна публична собственост, водомера е за студена вода с мокър комбиниран брояч, съответства на нормативните изисквания. За период от 12 денонощия не е възможно водомерът да отчете повече от 2 268 кум м. вода. След коригиране и извършеното сторниране на фактурата , периодът е променен с близо една година, за който нов период може да бъде доставено горепосоченото количество вода.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица като обективни и логични, съответстващи на приетите писмени доказателства по случая.

По делото е разпитан свидетелят Н. К. П. – член кооператор в ПК „Сотира“, който изяснява, че на никого от кооперацията не е известно кога е сменен водомера, нито кога и как се извършва водоотчитането от служители на водоснабдителното дружество, че капакът на шахтата е сменен с каменен и от 2018г. на отчитането на водомера не е присъствал член на кооперацията, тъй като никой не е уведомяван кога ще се извършва отчитането.

Между страните липсва спор по фактите. Спорът касае количеството потребена вода за прецесен период, отрезено във фактура №[ЕГН]/13.05.2020г .

Приложимите към настоящия казус норми се съдържат в ЗКОНА ЗА ЕНЕРГЕТИКАТА /ЗЕ/ и ЗАКОН ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА ВОДОСНАБДИТЕЛНИТЕ И КАНАЛИЗАЦИОННИТЕ УСЛУГИ /ЗРВКУ/.

Съгласно чл. 22 ал.1 т.1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги;

В чл. 5. На ЗРВКУ е предвидена регулацията на ВиК услугите да се осъществява от Комисията за енергийно и водно регулиране, като структурата и правомощията на комисията се определят с този закон и със Закона за енергетиката. Съгласно ал. (3) комисията регулира цените и качеството на В и К услугите, извършвани от В и К операторите, включително и от предприятията по чл. 2, ал. 3, независимо от формите на собственост и управление на В и К системите.

Чл. 6 от ЗРВКУ регламентира правомощията на Комисията, а чл.7 – показателите за

качество на ВиК услугите, за които следи органа, при осъществяване на своите контролни правомощия.

Съгласно чл. 13. от с.з. при изпълнение на правомощията си за регулиране на цените на В и К услугите комисията се ръководи от принципите по чл. 7 и от:

1. съответствието между икономическата част на бизнес плана и предлаганите цени; 2. възстановяемостта на икономически обосноващите разходи, като разходи за:

а) експлоатация, поддръжка, ремонт и управление на В и К системи;

б) амортизация на дълготрайните активи;

в) дължимите такси за водовземане и замърсяване при спазване разпоредбата на чл. 192, ал. 2, т. 2, чл. 192б, чл. 192в и § 139 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за водите.

г) дължимите такси за регулиране по смисъла на този закон;

д) опазване на околната среда;

е) допълнителни задължения, възложени от компетентните държавни органи;

3. прилагането на икономически обоснована норма на възвръщаемост на вложения капитал;

4. съответствието между цените за населените места и действителните разходи за предоставяне на В и К услугите;

5. социалната поносимост на цената на В и К услугите;

6. избягването на кръстосано субсидиране между потребителите.

Комисията регулира цените чрез: 1. определяне на горна граница на цени или на приходи; 2. норма на възвръщаемост и определя единни показатели за ефективност, които се прилагат при ценообразуването от В и К операторите.

Съгласно ал. (4) Комисията определя целева норма на възвръщаемост при отчитане на специфичните условия във всеки В и К оператор, като взема предвид социалната поносимост на цената на В и К услугите, изискванията за бъдещи капиталови разходи и показателите за финансова стабилност.

Фактите по случая са установени още от административния орган, като страните не спорят по тях. Комисията е приложила правилно закона.

Видно от събраните по делото доказателства след образуване на административната проверка ВиК дружеството е предприело действия за преизчисляване на задълженията по партидата, като е съобразило действителния период на консумация на количеството вода, а именно 09.05.2019-28.04.2020г., при отчитане на промяната на

цената на ВиК услугите за целия период. В резултат на това е сторнирало неправилно издадената фактура № [ЕГН]/13.05.2020г, която касае период от 16.04.2020г.-28.04.2020г. за потребено количество от 10 042 куб.м. вода. Възприетото в резултат на това, че количеството вода е потребено в рамките на 11 месеца от общо около 150 семейства се потвърждава и от изготвената СТЕ, съгласно която е напълно възможно и реално за този период да се консумира това количество вода. Следователно и след съобразяване с факта, че КЕВР е сезирана с жалба, в която се изразява несъгласие с издадената фактура и аргументи, че за 12 дни не е възможно да се потреби 10 042 куб.м. вода, Комисията правилно е приела, че искането на жалбоподателя е удовлетворено и констатираното несъответствие е поправено. КЕВР е констатирала неправилно фактуриране на количеството вода, като е посочила, че ВиК Варна не е спазило предвиденото в чл. 31 ал.3 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите, а именно при промяна на цените количеството вода отчетено през периода от датата на последния действителен отчет до датата на следващия действителен отчет на средствата за измерване се разпределя пропорционално на броя на дните по време на които действа старата и новата цена. ВиК операторът предоставя ВиК услуги по утвърдени от КЕВР пределни цени. След информиране на оператора, той е префактурирал правилно потребената вода, съобразно различните цени по различните периода, което се потвърждава от ССЕ.

Съгласно чл. 34 от Общите условия възражения относно определената дължима за заплащане сума за Ви К услуги се предявяват пред ВиК оператора. Всички спорове се решават по взаимно съгласие и чрез преговори между страните или по реда на глава Седма от ОУ. Когато потребителят не е съгласен с отговора на дружеството, може да отнесе спора до КЕВР, която се произнася в рамките на своята компетентност по ЗРВКУ и ЗЕ.

Съгласно чл. 21. от ЗРВКУ Комисията провежда контрол за: съответствието на бизнес плана с изискванията на този закон; изпълнението на показателите за качество на В и К услугите, определени в бизнес плана; прилагането на цените съгласно изискванията по чл. 14, ал. 4 и чл. 19; извършените разходи за постигане на показателите, заложиени в бизнес плана.

Комисията извършва предварителен контрол, като при подготовката на концесионните и на другите видове договори за управление на В и К системите дава становище за съответствието им с този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, текущ – като контролира дейността по предоставяне на В и К услугите от В и К операторите чрез проверки на отчетните доклади за изпълнението на бизнес плановете на В и К операторите, както и чрез извършване на проверки на място и последващ контрол върху изпълнението на дадените препоръки на В и К операторите.

В конкретния случай следва да се съобрази и НАРЕДБА № 4 ОТ 14 СЕПТЕМВРИ 2004 Г. ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ И ЗА ПОЛЗВАНЕ НА ВОДОСНАБДИТЕЛНИТЕ И КАНАЛИЗАЦИОННИТЕ СИСТЕМИ, в която са регламентирани задълженията на оператора и потребителите при експлоатация на водоснабдителните и канализационни системи. Чл. 45 от

същата сочи, че спорове между операторите и потребителите се разрешават по съдебен ред. В случай КЕВР е била сезирана с конкретно оплакване относно неправилно начислено задължение с искане за сторниране на процесната фактура, комисията е извършила проверка и е констатирала в рамките на своята компетентност нарушение, което е отстранено от ВиК оператора.

Предмет на разглеждане в настоящето производство е само законосъобразността на произнесеното от КЕВР решение. Възраженията на жалбоподателя, развити в хода на съдебното производство са извън настоящия спор. Доколкото КЕВР не може да излиза извън правомощията си, предвидени в ЗРВКУ, то постановеното решение е законосъобразно.

Предвид изложеното жалбата е основателна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед на изхода на делото и своевременно направеното искане от процесуалния представител на КЕВР за присъждане на разноски, следва да бъде уважено и такива следва да бъдат присъдени в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение, съобразно чл. 24 от Наредба за запащане на правната помощ - по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. С оглед изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Потребителна кооперация „Сотира“ със седалище [населено място] чрез адв. Д. срещу решение № Ж-156 от 19.04.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА Потребителна кооперация „Сотира“ да заплати на КЕВР сумата в размер на 200/двеста/ лв., представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

СЪДИЯ: